

РЕШЕНИЕ

№ 6835

гр. София, 12.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в
публично заседание на 27.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **4132** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) във връзка с чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Жалбоподателката Л. И. П. обжалва в срок Решение №РО-180 от 23.03.2012г. на Главния директор на Столично управление „Социално осигуряване“. Твърди се в жалбата до съда, че същата е била добросъвестна, когато е получавала обезщетение за безработица и не е знаела, че е придобила право на ранно пенсиониране. Моли съдът да отмени обжалваното решение.

Ответникът по жалбата счита същата са неоснователна, моли съдът да отхвърли същата. Не претендира разноски по делото.

Съдът след като обсъди доводите на страните и прецени предоставените по делото доказателства и на осн.чл. 235, ал.1 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна, следното:

Жалбата е допустима, подадена в срок от надлежната страна, тъй като видно от представеното с административната преписка известие за доставяне на Решение №РО-180 от 23.03.2012г., същото е връчено на адресата на дата 30.03.2012г., а жалбата до съда съответно е входирана чрез органа издал административния акт, на дата 06.04.2012г. т.с. в преклузивния срок по чл. 118, ал.1 от КСО.

Разгледана по същество, съдът намира жалбата за основателна. Това е така, по следните съображения:

Установява се от представеното по делото Решение №РО-180 от

23.03.2012г., че е постановено в производството е по реда на чл. 117, ал. 1, т. 2, буква "Д" от Кодекса за социално осигуряване.

Директорът на СУ „СО“ е бил сезиран с жалба вх. № 94Л-577-1/22.02.2012 г. от Л. И. П. - ЕГН [ЕГН], с посочен в жалбата адрес [населено място] - ПК 1202, [улица], вх. Б, ет. 6, ап. 27 срещу Разпореждане № 213-00-7611-10/11.02.2012 г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, с което било разпоредено тя да възстанови недобросъвестно получено парично обезщетение за безработица /ПОБ/, за периода 01.12.2010 г. - 31.08.2011 г., в размер на 2741,70 лв. - главница и 416,47 лв. - лихва от датата на неправомерно полученото обезщетение, до датата на издаване на разпореждането.

Жалбоподателката е считала, че към датата на отпускане на ПОБ е отговаряла на условията за получаването му. Посочва, че няма дублиране на период на получаване на пенсия за осигурителен стаж и възраст /ПОСВ/ и ПОБ. Иска атакуваното разпореждане да бъде отменено.

Видно от административната преписка със заявление вх. № 213-00-7611/07.12.2010 г. жалбоподателката моли да ѝ бъде отпуснато ПОБ, по реда и условията на чл. 54а от КСО. Според Справка за приети, върнати и липсващи документи с № 213-007611-1/07.12.2010 г. тя е представила всички изискващи се по чл. 1 от Наредбата за отпускане и изплащане на ПОБ - НОИПОБ, документи. Съгласно представената Служебна бележка № Р-9631/22.11.-2010 г. издадена от ДБТ - В., молителката е регистрирана като безработно лице, считано от 22.11.2010г. Предвид представените документи и наличната информация в информационната система на НОИ, с разпореждане № 213-00-7611-1/21.12.2010 г., на Л. П. било отпуснато ПОБ, за периода 01.11.2010 г. - 31.10.2011 г., в размер на 14,43 лв. дневно. Поради обстоятелството, че тя имала право на обезщетение за оставане без работа по чл. 222, ал. 1 от КТ, с последващи разпореждания ѝ било спряно изплащането на ПОБ, за периода 01.11. - 30.11.2010 г. и възобновено за периода 01.12.2010 г. - 31.11.2011 г.. Предвид представената ежемесечна информация от Агенцията по заетостта, по реда на чл. 54з, ал. 1 от КСО, с разпореждане №213-00-7611-4/06.04.2011 г., считано от 23.03.2011 г. на жалбоподателката било прекратено изплащането на ПОБ, при мотиви - прекратяване на регистрацията от АЗ.

На 12.04.2011г. жалбоподателката е подала декларация за промяна в обстоятелствата за изплащане на ПОБ, като е представила Служебна бележка № р-2344/12.04.2011 г. издадена от ДБТ - В..

Установява се от нея, че жалбоподателката била регистрирана като безработно лице, считано от 23.03.2011 г. С разпореждане № 213-00-7611-5/12.04.2011 г., изплащането на ПОБ е възстановено, за периода 23.03. -30.11.2011 г., в размер на 14,43 лв. месечно, при мотиви - нова регистрация в АЗ.

Поддържа се в обжалваното решение, че съгласно разпоредбата на чл. 54а, ал. 1, т. 1 от КСО /в сила от 01.01.2009 г., изм. и доп./ право на ПОБ имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 9 месеца, през последните 15 месеца преди прекратяване на осигуряването и които "... имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта". Разпоредбата на чл. 14, ал. 1, т. 2 от Правилника за прилагане на Закона за насърчаване на заетостта /ППЗНЗ/ определя, че регистрацията в ТП на АЗ се извършва въз основа на "... заявление - декларация по установен образец, утвърден от изпълнителния директор на АЗ ...". С нея лицето декларира определени обстоятелства, относно статуса си по чл. 18, ал. 2 от

Закона за насърчаване на заетостта /ЗНЗ/. Едно от тези обстоятелства е придобиването на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Съгласно ал. 5 на чл. 18 от ЗНЗ "... в 7-дневен срок от промяна на декларираните обстоятелства лицето уведомява поделението на АЗ". Със заявление - декларацията /стр. втора/ лицето декларира, че е информирано за задължението си в 7-дневен срок писмено да уведоми ТП на АЗ за настъпилите промени в декларираните обстоятелства при регистрацията си като безработно лице. Съгласно чл. 20, ал. 4, т. 6 от ЗНЗ регистрацията на безработните лице се прекратява и в случаите, когато "... придобият право на пенсия за осигурителен стаж и възраст или професионална пенсия за ранно пенсиониране". Законодателят не дава отговор на въпроса - от къде безработното лице ще научи, че е придобило право на пенсия за осигурителен стаж и възраст или професионална пенсия. Установил е административният орган, че в ЗНЗ няма изискване третото лице да уведомява безработните лица при придобиване право на пенсия.

Според текстът на чл. 68, ал. 1 от КСО /в сила до 31.12.2011 г./ право на ПОСВ се придобива при навършване на 60-год. възраст от жените и 63-год. възраст от мъжете и осигурителен стаж 34 год. за жените и 37 год. за мъжете.

От представените документи се установява, че Л. И. П. -ЕГН [ЕГН] навършва възрастта за придобиване право на ПОСВ на 26.05.2010 г., т.е. изпълнено е едното условие за получаване на ПОСВ. С разпореждане № 213-00-7611-6/16.09.2011 г., считано от 01.09.2011 г., е спряно производството по изплащане на ПОБ, при мотив - до извършване на проверка от дирекция "Пенсии". Това разпореждане е получено лично от молителката на 20.10.2011 г. С жалба вх. № 94Л-577-1/01.11.2011 г. П. оспорва спирането на ПОБ.

С оглед преценка правото на регистрация като безработно лице и получаване на ПОБ, с писмо от 28.10.2011 г. на длъжностното лице жалбоподателката е уведомена, че в 3-дневен срок следва да представи всички документи, удостоверяващи притежавания от нея осигурителен стаж. Съгласно Известие за доставяне това писмо е получено на 31.10.2011 г. С писмо № 94Л-577-1/01.11.2011 г. на директора на дирекция КПК е отговорено на постъпилата жалба.

Видно е от справка за приети, върнати и липсващи документи с № 213-00-7611-3/03.11.2011 г. жалбоподателката е представила исканите документи- два броя трудови книжки.

С писмо № 66-66-217/08.11.2011 г. отдел "ПОБ и ГВ" предоставя на дирекция "Пенсии" притежаваните всички документи за осигурителен /трудов/ стаж от молителката и изисква становище относно правото ѝ на ПОСВ. С писмо вх. № 66-66-217/16.11.2011 г. дирекция "Пенсия" представя в отдел "ПОБГВ" служебна бележка с изх. № П-С-110/15.11.2011 г., според която Л. П. е придобила право на ПОСВ, считано от 26.05.2010 г., т.е. в момента на подаване на заявление - декларация за регистрация като безработно лице тя е имала право на ПОСВ и не е отговаряла на изрично декларираното от нея обстоятелство, че не е придобила право на такава.

Предвид посочените по-горе разпоредби на ЗНЗ и Правилника за неговото прилагане, СУ „СО“ е изпратила копие от служебна бележка № П-С-110/15.11.2011 г., според която жалбоподателката е придобила право на ПОСВ, считано от 26.05.2010 г. на ДБТ - В. с молба изясняване статута на молителката по гл. IV, раздел II от ЗНЗ.

От решение на директора на ДБТ-В., постановено на 17.01.2012 г., се установява, че считано от 22.11.2010 г. Л. И. П. - ЕГН [ЕГН] е с прекратена регистрация, като безработно лице, на основание чл. 20, ал. 4, т. 6 от ЗНЗ -поради придобиване право на

ПОСВ. Поради укриване на обстоятелството за придобиване право на ПОБ тя е била регистрирана като безработно лице, което е довело до неправомерно ползване на права - получаване на ПОБ.

В конкретният случай жалбоподателката и, съгласно решение от 17.01.2012 г. на директора на ДБТ-В., е с прекратена регистрация като безработно лице, считано от 22.11.2010 г., поради придобиване право на ПОСВ, т.е. при регистрацията в ТП на АЗ като безработно лице, тя не е декларирала обстоятелството, че е придобила право на такава пенсия. Регистрирана е като безработно лице и като такава административният орган е посочил, че неправомерно е получавала ПОБ, с което е нанесла щета на фондовете на ДОО.

С Разпореждане № 213-00-7611-9/11.02.2012 г. било отказано отпускане на обезщетение за безработица.

С разпореждане № 213-00-7611-10/11.02.2012 г. било разпоредено Л. И. П. да възстанови недобросъвестно полученото ПОБ за периода 01.12.2010 г. - 31.08.2011 г., в размер на 2741,70 лв. - главница и 416,47 лв. - лихва от датата на неправомерно полученото обезщетение до датата на издаване на разпореждането. С оспореното решение, по-горестоящият административен орган е отхвърлил жалба вх. № 94Л-577-1/22.02.2012 г. от Л. П. и е потвърдил разпореждане №213-00-7611-10/11.02.2012 г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО, с което е разпоредено Л. П. да възстанови недобросъвестно получено ПОБ за периода 01.12.2010 г. - 31.08.2011 г., в размер на 2741,70 лв. - главница и 416,47 лв. - лихва, от датата на неправомерно полученото ПОБ, до датата на издаване на разпореждането и лихва до окончателното погасяване на задължението.

В съдебно заседание по делото от 27.11.2012г ответникът чрез своя процесуален представител, е уточнил а съдът е приел за безспорно с определение по чл. 146 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, че жалбоподателката по време на получаване на парично обезщетение за безработица е била регистрирано лице в категория безработни пред Агенцията по заетостта, въз основа на данни подадени лично от лицето, че принадлежи към тази категория безработни, с право на обезщетение за безработни.

По делото не е спорно, а това се определя като такова с нарочно определение от съда от съдебно заседание от 20.11.2012г., че по време на получаване на обезщетение за безработица на лицето не е било отпуснато и не е получавало пенсия за осигурителен стаж и възраст, а единствено получавало пенсия за инвалидност поради общо заболяване.

Ответникът признава, че жалбоподателката не била уведомена, че има право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, тъй като твърди, че няма нормативни изисквания да стори това.

Ответникът е представил с административната преписка справка кога лицето е придобило право на пенсия, но тя е само във връзка със служебна кореспонденция между Агенция по заетостта вътре в дирекциите.

По делото се представи и Решение от 07.02.2012 г. на директора на Регионална служба по заетостта.

Ответникът в хода на съдебното производство е признал и не е оспорил обстоятелството, че жалбоподателката е обжалвала решението от 17.01.2012 г. след процесния период, за който е получено паричното обезщетение както, и че решението от 07.02.2012 г. било издадено след този период. Ответникът признава неизгодни за себе си факти, които следва да се ценят от съда, относно обстоятелството, че

обжалваното решение било издадено въз основа на първото от 17.01.2012 г., защото имало предварително изпълнение.

Процесуалният представител на жалбоподателката е навел доводи, че за първи път ответникът е изготвил служебна проверка относно това дали лицето има право на пенсия за осигурителен стаж и възраст през 2011 г. Твърди, че била издадена и служебна бележка вътре в администрацията. Процесуалният представител на ответника, не е оспорил и това твърдение на жалбоподателката, сочи, че се касаело за служебни правоотношения.

В съдебно заседание от 27.11.2012г. ответникът е представил писмени доказателства - документи за осигурителен стаж от 29.03.2005 г., писмо от НОИ от 01.04.2009 г., доклад за осигурителен стаж от 06.03.2012 г. и разпореждане за отпускане на пенсия от 17.02.2012 г. С тези доказателства ответникът цели да докаже твърдяната и констатирана от него недобросъвестност на лицето към първоначалната регистрация в Агенцията по заетостта, както и не е декларирало обстоятелства за право на пенсия за осигурителен стаж и възраст пред Агенцията по заетостта. Същите обаче не са подписани от жалбоподателката, поради което не може да се установи кой е издателя на тези документи, респ. имала ли е знание, за наличието на пречки да получи ПОБ жалбоподателката за периода 01.12.2010 г. - 31.08.2011 г.

От правна страна, съдът приема следното:

Предмет на оспорване е Решение №РО-180 от 23.03.2012г. на Директора на Столично управление „Социално осигуряване“. Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока за обжалване по чл. 118, ал.1 от КСО, от легитимирано за това лице, което брани в процеса своето накърнено материално право. Индивидуалният административен акт е изготвен в предвидената от закона форма, съгласно [чл. 117, ал. 5 от КСО](#) вр. [чл. 59 от АПК](#), като съдържа необходимите посочени в ал. 2 реквизити - наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, указания относно органа и срока за обжалване, дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с посочване на длъжността му. Същият с оглед цялостната проверка, която извършва съда по чл. 146 от АПК, е издаден в съответствие с административно производствените правила, при липса на съществено нарушение на същите, в съответствие с целта на закона.

Страните не спорят по релевантните за делото факти, единствен спорен е въпроса относно твърдяната недобросъвестност на жалбоподателката, от страна на ответника. Касае се за спорния период 01.12.2010 г. - 31.08.2011 г.

Спорде чл.54а ал.1 от КСО право на парично обезщетение за безработица имат лицата, които отговарят на условията по този член.[чл. 54а, ал. 1 КСО](#). Едно от тези условия е липсата на придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст или професионална пенсия за ранно пенсиониране.

Съгласно ал. 3 на [чл. 54е КСО](#), наименувана "Възстановяване на добросъвестно получено парично обезщетение за безработица", изплатените парични обезщетения за безработица се възстановяват от лицата за периода, за който им е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст или професионална пенсия за ранно пенсиониране", т.е. според логическото и систематическо тълкуване на закона, полученото парично обезщетение при отпусната вече пенсия за осигурителен стаж и възраст, законодателят е обявил за добросъвестно получено.

За да е било недобросъвестно безработното лице при получаването на паричното обезщетение за безработица за процесния период, то трябва да е знаело, че

вече е придобило право на пенсия за осигурителен стаж и възраст или на професионална пенсия за ранно пенсиониране и укривайки това правно значимо (изключващо правото на обезщетение за безработица) обстоятелство, да е получило обезщетението, за което обективно вече няма право.

Затова при преценката на въпроса, дали полученото обезщетение за безработица лице при възникнало право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, е било недобросъвестно и дължи ли връщане на това обезщетение, следва да се приложат текстовете на [чл. 54а, ал. 1, т. 2](#) и [чл. 54д, ал. 1, т. 3](#) КСО, както и новата ал. 3 на [чл. 54е КСО](#). След като обаче волята на законодателя е била да определи като добросъвестно поведение полученото парично обезщетение при отпусната вече пенсия за осигурителен стаж и възраст, то на още по-голямо основание следва да бъде добросъвестно поведението, при което безработното лице получава обезщетение за безработица, след като е придобило право на пенсия за изслужено време и старост, но без да го е реализирало. По делото не е спорно, че за процесния период жалбоподателката е получавала единствено ПОБ, но не и пенсия за осигурителен стаж и възраст. В този смисъл не сочи на недобросъвестност и представеният от ответника в съдебно заседание на 20.11.2012г. опис на документи, тъй като той не е подписан от заявителя за пенсия, т.с. в случая няма подпис на жалбоподателката. Останалите три документа представени в същото съдебно заседание- справки за пенсия за инвалидност и да пенсия за осигурителен стаж и възраст, не касаят процесния период 01.12.2010 г. - 31.08.2011 г. Според [чл. 114, ал. 2 КСО](#) добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на връщане от осигурените лица. Законът предвижда няколко изключения, когато неоснователно получени суми от осигурителни плащания се възстановяват от лицата, които са ги получили, дори когато те са добросъвестни. Едно от изключенията обхваща случаите по [чл. 54е от КСО, но настоящият случай не попада в хипотезата на чл. 54е от КСО, тъй като на жалбоподателката за процесния период](#) не е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст или пенсия за ранно пенсиониране, обстоятелство определено за безспорно по реда на чл. 146 от ГПК.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният административен акт страда от порока материална незаконосъобразност, и поради това подлежи на отмяна. С оглед изхода на спора административният орган следва да бъде осъден да заплати по сметката на Националното бюро за правна помощ адвокатско възнаграждение за назначения от съда адвокат от САК по предоставената правна помощ на жалбоподателката.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата от 06.04.2012г. по описа на СУ „СО“ на Л. И. П. ЕГН [ЕГН] със съдебен адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес]0-адв. А.-САК, Решение №РО-180 от 23.03.2012г. на Главния директор на Столично управление „Социално осигуряване“ [населено място], както и **ОТМЕНЯ** потвърденото с това Решение, Разпореждане №213-00-7611-10/11.02.2012г. на длъжностното лице по чл. 54ж ал.1 от КСО, с което е разпоредено на П. да възстанови недобросъвестно получено ПОБ за периода от 01.12.2010г. до

31.08.2011г. в размер на 2741,70лв.-главница и 416,47лв.-лихва, от датата на неправомерно полученото ПОБ, до датата на издаване на разпореждането и лихва до окончателното погасяване на задължението.

ОСЪЖДА на осн.чл. 78, ал.7 от ГПК във вр. с чл. 144 и чл.143 от АПК, Столично управление „Социално осигуряване“ да заплати на Националното бюро за правна помощ от бюджета на административния орган, сумата 150 /сто/ лева разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Р. Б. с касационна жалба в 14-дневен срок от изпращането на преписи от решението на страните.

СЪДИЯ: